

Gajdics Ottó ezúttal Ferencre csapott le

2020 február 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Gyurcsány-múmia bosszúja

Él egy makacs illúzió a nemzeti konzervatív oldalon, miszerint a baloldal egyszer és mindenkorra legyőzhető, csak jobban kellene kommunikálni. Ezért aztán csak nézünk egymásra értetlenül, amikor mégis nek nyernek valahol, felül a halott, vér kerül a múmiába.

Pedig meg kellene értenünk, hogy mindig lesznek olyan honfitársaink, akik mást gondolnak a világról, a nemzetről, egyenlőségről, szabadságról és szolidaritásról, mint mi. Az ellenük folytatott küzdelem célja az, hogy ne legyenek többen, nem pedig az, hogy ne is legyenek.

Utóbbi az illúziójuk, nek akarnak bennünket eltüntetni a föld színéről, és ebben egyáltalán nem kellene hozzájuk hasonlóvá válnunk. Meg kellene tehát tanulnunk tartósan együtt élni velük úgy, hogy nem engedjük őket a politikai hatalom közelébe. Ezt persze nek sem sikerül tétlenül, ezért folyamatos tanulás és munka árán lehet csak elérni, hogy tartós és szilárd többsége legyen a nemzeti gondolatnak. Ez pedig egyáltalán nem könnyű. A kommunista ugyanis nem vész el, csak átalakul.

Az állampárt romjain kialakult Magyar Szocialista Párt egészen különös módon reagál azokra a környezeti hatásokra, amelyek akkor érik, amikor újra és újra kiderül kormányzóképtelenségük, vagy arra kell rádőbbennünk, hogy egy emberöltő is kevés az általuk okozott súlyos károk helyrehozatalára. Természetesen a felelősséget soha nem vállalják, a bukás okát mindig másban keresik, a bajok forrásaként mindig a nemzeti konzervatív pártok ténykedését jelölik meg, függetlenül attól, ki van kormányon.

Bár soha be nem vallanák, de titokban tudják egymás között, kinek mekkora része van a gazdasági csúszás és a társadalmi krízis elhárításában, ez a tudás pedig szétfeszíti politikai közösségük kereteit. De ahelyett, hogy kilökték volna maguk közül mindazokat, akik miatt csúfosan leszereltek, inkább osztódással kezdtek szaporodni. A posztkádári, posztkommunista baloldal így örvendeztetett meg bennünket olyan formációkkal, mint a DK, a PM, vagy a kérészélet? Együtt.

Egyik kutya, másik eb, mondja róluk a népi bölcsesség, de még az ambiciózus nevet választó, mára csak a zöldséget meghagyó LMP sem tudott más lenni, mint a szocialisták. Az külön érdekesség, hogyan tette az egész konglomerátumot liberálissá a közben önmagát felszámoló SZDSZ.

Mára pedig létrejött egy különös mutáció, a Momentum, amelyik, ha lehet még agresszívabb, még kevésbé siker meg a sajátjától különböző elképzeléseket, de alapjaiban ugyanaz a balliberális, globalista különítmény, mint szüleik, nagyszüleik pártocskáik. A kommunista tehát kommunista marad, hiába nevezi el magát mindenféle másnak.

Am egy haladó szellemiség?, progresszióra alapozó politikai konglomerátum itt nem állhatott meg. Miután szétszaladtak, mint platin a tej, eljött a nagy egységesülés ideje. A hegylakós játék, aminek a végén csak egy maradhat. Egy ellenzéki jelölt a kormánypártival szemben mindenütt. És lehet-e leg egy közös lista.

Ezzel azonban rögtön baj van, mert kódolva van benne a konfliktus a nehezen egy táborba terelt potentátok között. Ki legyen a lista vezetője, ki kerüljön rá, és ki ne, csak úgy sorjáznak azonnal a kérdések, amelyek között a legnagyobb, hogy mindezt ki dönti el? Vagyis, ki valójában az ellenzék vezetője? Egy jelentkez? máris akadt, és ez egyáltalán nem volt váratlan. Lényegében már az osztódás is miatta indult meg, sorsszer?, hogy az összeborulás élére is nek akar állni.

Nem kell hozzá különleges politikai éleslátás, hogy kitalálja mindenki, Gyurcsány Ferenc a hunyó. Jelenleg mindenkit az áraz be a balliberális politikai piacon, milyen a viszonya a bukott miniszterelnökhöz. Az MSZP felszámolását már megkezdte, de a többiek helyében sem aludnék nyugodtan, különösen akkor nem, ha Feri nélkül képzelik el a jövőt.

Még a baloldalon éppen csak megmelegedett Jobbik is abba fog végleg belepusztulni, hogy nem tud mit kezdeni azzal az ellentmondással, ami egy csapatba terelte azokkal, akik ellen tulajdonképpen létrejött a párt. Úgy siker, a XXI. század átöltöz? szobájának ugyanolyan fojtogató a levegője, amilyen az ötvenes években lehetett a hasonló helyiségnek.

Ez a felvázolt elvtelen, kizárólag az érdekek mentén szerveződ?, az ellenfél elsöprésén kívül semmilyen pozitív célt nem tételez? folyamat egészen groteszk személyzeti politikában is megnyilvánul. Az, ahogyan teleültették Karácsony Gergely? polgármester környezetét a szocialista panoptikum reaktivált szörnyfiguráival, tényleg

mesébe ill?.

Olyan feledésre méltó kiválóságok kerültek el? a sülyleszt?b?l, mint Draskovics Tibor, Atkári János, Tordai Csaba, Gál J. Zoltán, Handl Tamás, Vágó István, Havas Szófia, hogy csak a legismertebbeket említsük, akik a Gyurcsány-Bajnai-korszak borzalmainak személyes megtestesít?i.

De a legszebb a balliberális ellenzéki lakájmédia fekete öves propagandistájának, a rettenetesen független Kálmán Olgának az esete, aki ma már ott tart Gyurcsány keszty?bábjaként, hogy esélyes jelöltként pályázik a DK elnökségi tagságára. Ezt hívják úgy a természetben, hogy teljes átalakulás. A független-objektív újságírás álcájába bábozódva fejl?dött ki a szemünk láttára a gyurcsányista darázskirályn?, igazolva a régen sejtett tételt, miszerint csatangoljon el bármilyen messze kommunista, el?bb-utóbb hazatalál.

Hogyan lehetséges mindez? – kérdezi teljes joggal legalább hárommillió kormánypárti szimpatizáns. Ahogy azt az elején említettem, sajnos tudomásul kell vennünk, hogy a magyar választópolgárok egy tekintélyes hányada szerint így van jól minden.

Bennük oly mértékben sikerült elültetni a gy?löletet Orbán Viktor, a Fidesz és a szavazóik iránt, hogy kegyetlenül nehéz megváltoztatni a hozzáállásukat. Márpedig nekünk többséget kell szerezni a nemzeti politika oldalán ezek között a körülmények között is.

Akkor leszünk hatékonyak ebben a munkában, ha nem megsemmisíteni, hanem inkább megérteni próbáljuk ?ket, mert csak így tudjuk kitalálni azt a kommunikációs stratégiát, ami megállítja az ? táboruk növekedését, a miénket viszont meger?síti. Akkor is, ha semmi kedvünk ehhez, ha most úgy gondoljuk, hogy ezekkel a hülyékkel nincs mit kezdeni. Közérzetünknel ugyanis sokkal fontosabb dolog forog kockán. Nem mondom ki, hogy mi. Remélem, tudja mindenki...

Gajdics Ottó - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájuk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

